

De hand van
mijn moeder

De hand van mijn moeder

Ann Busquart

Schrijver: Ann Busquart
Illustraties: Ilse Debonne
Coverontwerp: Ilse Debonne
ISBN: 9789464800586
© Ann Busquart

Voor jou, ma.

Wie anders.

En voor iedereen

die van je hield.

De hand van mijn moeder

Traag druppelt de vloeistof haar lichaam binnen. De slangen kronkelen rond haar arm, net buiten het bereik van haar hand. De hand die de pen vasthoudt. De pen die minutieus beschrijft wat in haar woekert. Soms stukt de hand. Moet hier nu een -d, een -t, een -dt? Dapper schrijft ze verder. De vloeistof die haar lichaam in sijpelt, komt via haar pen op het papier terecht. Het gevecht dat de chemotherapie in haar bloed voert, voeren haar woorden in haar hoofd. Haar woorden zijn haar wapens. Voor nu, maar ook voor later. Ze zalven niet, ze vloeken niet. Ze zijn er gewoon. Ze blijven komen. En ze zullen er altijd zijn. Ook als zij er niet meer is.

Steentje

Hey ma

Vier jaar al kan ik dit alleen nog in gedachten tegen je zeggen.

En geloof me: ik zeg het nog heel vaak.

Nu meer dan ooit.

Want weet je, ik schrijf een boek over jou.

Elk woord dat ik schrijf,
brengt me weer dichterbij je.

Ik wou dat ik kon zeggen dat mijn woorden je weer tot leven wekken.

Als dat zou kunnen, dan schreef ik dag en nacht.

Helaas moet ik het doen met mijn herinneringen,
de goede en de kwade.

Je wilt niet weten hoe vaak ik mezelf erop betrap dat ik denk:

dat ga ik eens moeten vragen.

Ik kan het antwoord alleen nog zoeken

in mijn hoofd

en in de verhalen van de 'Busbietjes'.

Het is waar: de ruwste randen van het verdriet
slijten langzaam af.

Wat overblijft, is als een steentje in mijn schoen
dat de hele dag zijn aanwezigheid laat voelen.
Als ik een beetje met mijn tenen wiebel,
gaat het even liggen waardoor ik het bijna vergeet.
Om dan bij de volgende stap weer keihard toe te slaan.
Ik denk dat ik vandaag maar blootsvoets loop.

Stamboom

“Mama, je moet me echt helpen.”

Mijn plichtsbewuste dochter ziet er radeloos uit.

“Voor geschiedenis moeten we een stamboom maken. Aan wie kan ik nu iets vragen over oma’s familie?”

Dat kruisje bij oma Ginette springt van het blad, ma. We hadden het je zo graag gevraagd.

Je zou met veel plezier en oog voor detail alles over mémé en pépé en hun ouders verteld hebben. Gelukkig gaan tante Rita en tante Mia aan de slag om hun neven en nichten als hulptroepen in te schakelen.

De puzzel leggen is minder evident dan de leraar liet doorschemeren.

Zoals ik naar jouw kruisje staar, slikt Gino als hij dat bij zijn pa ziet staan.

De stamboom krijgt uiteindelijk toch vorm en de verhalen die erbij horen komen van de mensen die het wel nog kunnen navertellen.

Ik kijk naar de boom
en het enige wat ik zie
zijn de afgebroken takken.

